

ماندگار

www.mandegardaily.com

سال هشتم شماره ۱۸۰۲ چهارشنبه ۲۶ جوزا / خرداد ۱۳۹۵ ۱۰ رمضان المبارک ۱۴۳۷ ۱۵ جون ۲۰۱۶

موفقیت من بانک من

www.azizibank.af 1515

رییس مجلس سنا:

جنگ با پاکستان به سود ماست

صفحه ۶

حکومت وحدت ملی:

اصلاح نظام انتخابات خط قرمز و امر صد در صدی است

جاوید فیصل سخنگوی ریاست اجرایی در گفت و گو با روزنامه ماندگار میگوید: پارلمان به عنوان یک قوه مستقل در امور خود مستقلانه عمل میکند و ما به فیصله های شان احترام میگذاریم. اما توقع ما این بود که وکلا مطابق خواسته های موکلین خود عمل میکردند تا راه برای برگزاری انتخابات باز می شد، اما وکلای مجلس این راه را بستند و اینگونه راه برای انتخابات آینده را دشوارتر ساختند.

آقای فیصل بیان داشت: حکومت برنامه دارد تا راه بدیل و قانونی دیگری برای آوردن اصلاحات جستجو کند تا با استفاده آن، هم نظام انتخابات اصلاح شود و هم به سوی انتخابات برویم

صفحه ۳

عزم طالبان به حملات گسترده در کابل

منابع استخباراتی خبر داده اند که طالبان قصد دارند در چند روز آینده بالای ستره محکمه، لوی سارنوالی، محکمه استیناف و قرارگاه های امنیتی شهر کابل و دفاتر محاکم ولایتی حمله کنند.

منابع امنیتی که نخواستند نامی از آنها گرفته شود، به خبرگزاری رصد گفته اند که شورای رهبری طالبان ۲۰ فرد انتحاری را که توسط شخصی بنام مولوی صمدالله رهبری می شود، آماده ی حملات انتقام جویانه از اعدام ۶ تن از اعضای طالبان و شبکه القاعده، از سوی حکومت، کرده

است. این منابع گفته اند که نصرت معاون والی نام نهاد این گروه برای ولایت لوگر شخصی به نام تور عبدالله که هم اکنون در ولسوالی برکی برک است را توظیف کرده تا مواد انفجاری و مهمات لازم برای حملات را از لوگر به شهر کابل انتقال دهد. پس از حملات مرگبار بالای ریاست حفاظت از رجال برجسته از سوی گروه طالبان که ۶۴ کشته و ۳۴۷ زخمی برجای گذاشت، رییس جمهور غنی به محاکم قضایی دستور داد تا حکم اعدام را بالای اعضای گروه طالبان و شبکه های تروریستی، اجرا کنند. حکومت افغانستان پس از دستور رییس جمهور غنی ۶ نفر از اعضای گروه طالبان، شبکه ی حقانی و القاعده را که زندانی بودند، اعدام کرد. طالبان پس از اجرای این حکم، حکومت را تهدید کرد که بالای اداره های قضایی حمله می کند. پیشتر طالبان بالای کارمندان محاکم قضایی ولایت میدان وردک، غزنی و ولایت لوگر حمله کرده اند.

زنان در نهادهای امنیتی با آزار و اذیت جنسی روبرو اند

صفحه ۶

حکومت:

د روزگان چارچینو له مور سره ده

نایاب وایسی، له تپرو خلورو ورخو راهیسی په چارچینو ولسوالۍ کې سخته جگړه روانه ده، چې د وسلوالو طالبانو د بریدونو د مهارولو لپاره سیمې ته ځانگړي کومانډ ځواکونه رسېدلي دي. نایاب همداراز وایسی، وسلوال د چارچینو زور بازار ته هم ننوتې او له هتیو د مورچل کار اخلي. د نوموړي په خبره د روزگان ادارې د وسلوالو د خپلو لپاره د هوایي ځواک د کارولو غوښتنه هم کړې

صفحه ۶

در برگ ها

نامه به رییس جمهور و رییس اجرایی

آینده افغانستان و سازمان های منطقه ای

حقوق زن و فقدان تیوری

سید تخاری

نامه به رییس جمهور و رییس اجرایی

رای دادند تا آن گونه که به مردم وعده دادید، عامل تغییر و اصلاح در عرصه های مختلف باشید؛ اما حالا پدر، مادر، بیوه و یتیم قربانیان گروگان گیری ها در روزهای رمضان شما را دعای بد نموده و مردم دست دعای شان را برای پایان حکومت تان بلند می کنند.

آقای رییس جمهور و رییس اجرایی! پولیسی که در منطقه مستقر است، سلسله مراتب ساختار هدایت طلبی را از دلایل عمده عدم اقدام جدی در برابر طالبان می داند و این مسأله باعث می گردد طالبان در برابر چشمان نیروهای امنیتی، دست به توقف وسایط و آدم ربایی بزنند.

آقای رییس جمهور و رییس اجرایی! من مانند هزاران انسان این کشور، نگرانم روزی با تمام آرمان هایی که برای خدمت گذاری به این آب و خاک دارم، به دست جاهلان و جنایت کارانی که هیچ هدفی جز کشتن انسان ندارند و ارزش و اهمیت انسان ها را درک نمی نمایند، زجر کش شوم.

آقای رییس جمهور و رییس اجرایی! در صورتی که وضعیت امنیتی بهبود نیابد و بحران گروگان گیری همچنان ادامه یابد، شمار زیادی از افراد ملکی و نظامی یی که جهت سپری نمودن روزهای عید به خانه های شان می روند، طعمه این آدم کشان خواهند شد و بر شمار بیوه و یتیم این کشور افزوده خواهد شد. بسیاری ها در این روزها به فکر مسافرت های هوایی اند که در این وضعیت بد اقتصادی، نهایت گران تمام می شود.

آقای رییس جمهور و رییس اجرایی! اگر این حکومت با این همه دم و دستگاه امنیتی و هیاهوی خود کفایی امنیتی، در برابر چند جنایت کار طالب عاجز است و نمی تواند در برابر آن ها اقدام نماید، لطف نموده مسیر شاهراه های بزرگ به خصوص شاهراه بغلان-کنندز، کنندز-تخار را به روی ترافیک ببندید تا پولیگون های طالبانی پایان یابد.

دینی و غیردینی، از مسافری می خواهند آیات قرآنی را تلاوت کنند، در حالی که خود نمی دانند و به همین دلیل، مردم را در محضر عام به صورت قبیح مورد آزار و اذیت قرار می دهند.

آقای رییس جمهور! این که طالبان با دنبال کردن تکنیک گروگان گیری چه می خواهند، دقیق معلوم نیست؛ اما قدر معلوم این که: طالبان با گروگان گیری و زجر کشی افراد ملکی و نظامی، خواهان ایجاد فضای رعب و ترس در میان نیروهای امنیتی، افراد ملکی و سرمایه گذاران ولایت کنندز اند تا روحیه مقاومت علیه طالبان تضعیف گردد، مردم به صورت کتلوی شهر را ترک نمایند و طالبان به سهولت بتوانند رویای تصرف شهر را به واقعیت تبدیل نمایند.

آقای دوکتور غنی و دوکتور عبدالله! عمده ترین گروه هایی که به لحاظ قومی آماج گروگان گیری ها، تصفیه حساب و زجر کشی طالبان قرار گرفته اند، از میان اقوام غیر پشتون اند که روزانه در مسیر شاهراه بغلان-کنندز-تخار در رفت و آمد اند. تداوم این وضعیت، تنش ها و اختلافات قومی را در شمال افغانستان بیشتر ساخته و به انتقام جویی ها و خونریزی های قومی منتهی خواهد شد.

آقای رییس جمهور و رییس اجرایی! پس از سقوط کنندز به دست طالبان، چندین بار به ولایت کنندز سفر نمودید، وعده های بزرگ بهبود ثبات و امنیت را به مردم دادید، اما روز به روز وضعیت امنیتی بدتر می شود و کنندز در حال سقوط قرار دارد.

فقر، بی کاری، بی عدالتی، بی چاره گسی و آواره گسی هر روز مردم این کشور را رنج می دهد و از آن ها قربانی می گیرد. ریختن خون مردم بی گناه در سرک ها و شاهراه های کابل، غزنی و زابل، فاجعه قبیح تر دیگری است که در این روزهای رمضان در خانواده های مردم افغانستان، گلیم غم پهن می کند.

مردم افغانستان با هزاران امید و با وجود تحمل مشکلات جدی امنیتی، به شما

در شرایطی که رسانه ها و شبکه های اجتماعی به سرعت در مورد تحولات امنیتی افغانستان اطلاع رسانی می کنند و تمام مسایل به گوش مقامات رده اول سیاسی و امنیتی می رسد، نوشتن این نامه دردی را دوا نخواهد کرد؛ اما به عنوان کسی که روزانه ده ها حقایق ناگفته را از ناامنی های شمال به خصوص آدم ربایی های اخیر طالبان در کنندز می شنوم و ممکن است دیر یا زود، خود قربانی یکی از این گروگان گیری ها گردم، نگارش این نامه را رسالت مدنی خود می دانم تا شاید گوش شنوا برای فریاد در گلو خفته مردم پیدا شود.

طالبان پس از شکست های سنگین در سرتاسر افغانستان به خصوص ولایت کنندز، حالا به تکنیک جدید گروگان گیری مردم ملکی دست یازیده اند تا از این طریق بتوانند برای خویش تبلیغات رسانه ای خلق نموده و از طریق افکار عامه، حکومت و مسوولین امنیتی را به خاطر عدم تأمین امنیت مردم تحت فشار قرار دهند.

مناطق چرخ آب، باغ میری، ملرغی، دوکان آدم خان و قسمت های خان آباد، از مناطق به شدت ناامن کنندز می باشند که علی رغم افزایش ده ها پوسه امنیتی در این مناطق، طالبان هر روز دست به آدم ربایی می زنند. ضعف و عدم توجه جدی حکومت و مسوولین امنیتی سبب شده است که طالبان در روز روشن و در پیش چشم نیروهای امنیتی، برای ساعت ها وسایط را متوقف ساخته و با مسافری این وسایط تصفیه حساب نمایند. گروگان گیری های طالبان، این مسیر را به منطقه مرگ و زنده گسی مبدل نموده و مردم ملکی بی گناه بدون دلایل موجه با محاکمه صحرائی طالبان مواجه شده و به پولیگون های طالبانی فرستاده می شوند.

طالبان با توقف وسایط افراد ملکی در شاهراه کنندز - تخار، خواستار افشای هویت قومی، سیاسی، دولتی - ملکی افراد می شوند و با مطرح کردن بحث های

سخن ماندگار

در برابر پاکستان چه باید کرد؟

در دو - سه روز پسین، درگیری هایی میان نیروهای نظامی دو کشور افغانستان و پاکستان در نقطه مرزی تورخم رخ داده و زیان هایی را بر هر دو طرف وارد نموده است. این درگیری ها ظاهراً به دلیل ساخت و سازهای پاکستان در خاک افغانستان و در این نقطه مرزی است و ظاهراً بعد از حمله های توپخانه ای پاکستان بر مواضع سربازان ما صورت گرفته که در پی پاسخ نیروهای مرزی کشورمان، چند سرباز پاکستانی نیز کشته شده اند.

این در حالی است که از مدتی به این طرف، ساخت و سازهای دولت پاکستان در مناطق مختلف مرزی کشور صورت گرفته است و اگرچه هنوز به روشنی معلوم نیست که به جز تورخم در مناطق دیگری که پاکستانی ها ساخت و ساز کرده اند، آیا آن مناطق جزو خاک افغانستان بوده یا نه؛ اما با آن هم بارها گزارش هایی از ساخت و سازهای نظامیان پاکستانی در خاک افغانستان منتشر شده و نیز راکت پرنی های این کشور به خاک ما طی این سال ها ادامه یافته است.

هر دو کشور بعد از درگیری های روزهای گذشته در مرز تورخم، کاردارها و سفیران جانب مقابل را احضار کرده تا مراتب اعتراض شان را نشان بدهند، اما واضح است که هنوز دولت افغانستان و یا هم نیروهای مرزی ما این توانایی را ندارند که پیش قدمانه و بی موجب به سوی کشوری شلیک کنند. چنان که سیاست سکوت و یا هم خویشتن داری در برابر تحركات پاکستانی ها در مرز طی سال ها این مسأله را ثابت کرده است. شاید پی بردن به این واقعیت که دقیقاً چه کسی در درگیری های اخیر ملامت است، به سادگی دست یافتنی نباشد؛ اما مظلومیت مردم افغانستان در برابر حکومت پاکستان، مثل آفتاب روشن است.

سخن رسمی دولت افغانستان این است که ایجاد تأسیسات در تورخم از طرف پاکستانی ها، کاملاً خلاف موازین بین المللی و نیز توافقات میان دو کشور بوده است و شام روز دوشنبه پس از آن که پاکستان به ایجاد تأسیسات در تورخم مبادرت ورزیده، سربازان مرزی آن کشور بر نیروهای امنیتی و دفاعی ما آتش گشوده اند و نیروهای مرزی افغانستان نیز به خاطر حراست از تمامیت ارضی و دفاع از وطن و مردم شان، به عمل بالمثل متوسل شده اند. اما چرا پاکستان دست به چنین حرکتی زده و حتا پیش از این، برای چند روز مرز تورخم را به روی عابران و بازرگانان افغانستان بسته بود؟

واضح است که افتتاح بند سلما، افتتاح بندر چابهار، کشته شدن رهبران طالبان در پاکستان و فشارهایی که آن کشور در این شب و روزها احساس کرده، پاکستان را وادار به واکنش های این چنینی ساخته است. بعد از بدتر شدن وضعیت امنیتی در افغانستان و پس از کشته شدن ملا منصور، پاکستان در معرض اتهام های سنگین قرار گرفته و دیگر دست این کشور برای همه رو شده است. حالا پاکستان با تحركات اخیر می خواهد نشان بدهد که افغانستان به تمامیت ارضی این کشور احترام نمی گذارد و پاکستان این را نمی تواند بپذیرد.

هر چند پس از اتفاق هایی که در مرز تورخم رخ داد، احساسات ملی مردم افغانستان به خصوص جوانان در برابر پاکستان برانگیخته شده و این هیجان و برانگیخته گی می تواند با عنوان حسن وطن دوستی قابل توجیه باشد؛ اما هر نوع برخورد مسلحانه و نظامی در برابر پاکستان به هیچ عنوان به سود کشور و مردم ما نیست و پاکستان در این رویارویی زیان چندان نمی بیند. به جای این نوع احساسات، باید دولت افغانستان در کنار دست زدن به حرکت های دیپلماتیک به هدف حل مشکل با پاکستان، امریکا را به عنوان طرف توافق استراتژیک نظامی، متوجه مسوولیت هایش در این مورد و در قبال پاکستان بسازد. در عین حال، دولت افغانستان باید توجه داشته باشد که فرصت خاصی برای فشار وارد کردن بر پاکستان در سطح بین المللی فراهم شده و باید از این فرصت استفاده شود؛ چنان که پاکستان نیز این نکته را به شدت درک کرده است.

هشدار ترامپ:

ریس جمهور شوم، از حضور پاکستانی‌ها و افغانستانی‌ها جلوگیری می‌کنم

دونالد ترامپ نامزد جنجالی حزب جمهوریخواهان آمریکا در انتخابات ماه نومبر این کشور، اعلام کرده است که اگر رییس‌جمهور شود، به شهروندان افغانستان و پاکستانی اجازه مهاجرت به آمریکا را نمی‌دهد. آقای ترامپ که سیاست‌های جنجالی برانگیز در برابر مسلمانان دارد، موضع تازه‌اش را در برابر پناهجویان افغانی و پاکستانی اعلان کرده است که یک شهروند افغان - آمریکایی با حمله بالای یک کلب شبانه همجنس‌گرایان

اورلاندو گفته است که پدر و مادر عمر متین مهاجم کلوب شبانه همجنس‌گرایان، در افغانستان متولد شده‌اند و نیز مهاجمین در سان باردینو و هوادار گروه داعش، از پاکستان آمده‌اند و نیز زن مهاجم سان باردینو، شهروند عربستان سعودی بوده است. او گفته است که تقاضای پناهندگی افغان‌ها در ایالات متحده آمریکا طی یک سال اخیر، ۵ برابر افزایش یافته است. وی به نقل از تحقیقات «PEW» گفت که ۹۹ درصد مردم افغانستان خواهان قانون شریعت هستند. به گفته آقای ترامپ، ایالات متحده آمریکا پناهجویان تعداد زیادی از کشورهای دیگر منطقه را دارای همین دیدگاه است، در خود جای داده است. جلوگیری از ورود مهاجران مسلمان سوری و سومالیایی نیز در لیست ترامپ قرار دارد. ترامپ تأکید کرده است که اگر ایالات متحده آمریکا می‌خواهد یک جامعه آزاد و باز باقی بماند، باید مرزهای خود را کنترل کند. سیاست‌های جنجالی برانگیز دونالد ترامپ در برابر مسلمانان، با انتقادهای زیاد مسولان ایالات متحده آمریکا مواجه شده است.

درگیری کوچی و ده‌نشین در بهسود از سر گرفته شد

باشنده‌گان محل می‌گویند که طرف‌های درگیر با سلاح‌های سبک و سنگین مجهز اند و اگر حکومت به این تنش‌ها توجه نکند، فاجعه رخ خواهد داد. این بار نخست نیست که باشنده‌گان بهسود با کوچی‌ها درگیر می‌شوند. همه‌ساله با آغاز

مسولان محلی میدان‌وردک از درگیری میان باشنده‌گان حصه اول ولسوالی بهسود با کوچی‌هایی که تازه به این منطقه برای بودوباش آمده بودند، خبر می‌دهند. یک منبع نزدیک به والی این ولایت که نخواست نامش فاش شود، به سلام‌وطن‌دار می‌گوید که در نتیجه این درگیری تا کنون ۲ تن کشته شده و ۲ تن دیگر زخم برداشته‌اند. کشته‌شده‌ها و زخمیان این رویداد مربوط باشنده‌گان این منطقه بوده‌اند و تا حال درباره آمار تلفات کوچی‌ها معلوماتی در دست نیست. مل‌پاسوال خلیل‌الله اندرابی، فرمانده پولیس میدان‌وردک نیز با تأیید این درگیری می‌گوید که نیروی امنیتی به‌منظور جلوگیری از تنش‌های بیشتر به محل اعزام شده است.

رییس جمهور پیشین:

صلح با جنگ تأمین نمی‌شود

حامد کرزی رییس جمهور پیشین افغانستان، در یک مصاحبه تازه با روزنامه واشنگتن پست گفته است که ایالات متحده آمریکا باید ماموریت نظامی‌اش را در افغانستان محدود کرده و از نیروهای محلی حمایت کند. رییس جمهور سابق کشور که اخیراً با سیاست‌ها و عملیات نظامی آمریکا در افغانستان رویکرد انتقادی در پیش گرفته است و شدیداً با این سیاست‌ها مخالفت می‌کند، گفته است که آمریکا باید بالای پاکستان فشار بیاورد تا طالبان

ماموریت نظامی آمریکا در افغانستان شده است که رییس جمهور اواما چند روز پیش اختیارات نیروهای آمریکایی را برای عملیات بیشتر نظامی و هدف‌گیری شورشیان طالب افزایش داد. آقای کرزی در اواخر دوره حکومت‌اش به دلیل آنچه که خودش تلفات ملکی خطاب می‌کند، به شدت با عملیات نظامی نیروهای آمریکایی و ناتو مخالفت می‌کرد. او گفته است که در افغانستان جنگ متعارف وجود ندارد، هیچ خط مقدم و جبهه‌ای وجود ندارد. زمانی که جبهه‌ای مشخص و خط مقدمی وجود نداشته باشد، مردم خط مقدم جبهه می‌شوند. گروه هماهنگی چهارجانبه متشکل از افغانستان، آمریکا، چین و پاکستان چندین نشست را در کابل و اسلام‌آباد برگزار کردند تا این گروه شورشی را به مذاکره ترغیب کنند اما طالبان حتی پس از کشته شدن دومین رهبر شان باز هم اشتراک در گفتگوهای صلح را رد کردند.

شبکه زنان افغان:

زنان در نهادهای امنیتی با آزار و اذیت جنسی روبرو اند

کشور موثر بوده است. بانو حمیدی تصریح کرد: به تعداد ۷۰۰ زن در اداره امنیت ملی مشغول وظیفه‌اند و کورس‌های ارتقاء ظرفیت برای زنان در این اداره روی دست گرفته شده است. این عضو شبکه زنان تأکید کرد: تعداد از بانوان ترفیع کردند و از ترفیع خود خرسند‌اند و تعدادی هم در انتظار ترفیع‌اند که تا هنوز طی مراحل نشده است. به گفته بانو حمیدی: با وجود این پیشرفت‌ها مشکلات و چالش‌های زیاد نیز فرا راه بانوان فعال در سکتورهای امنیتی وجود دارد.

ناحیه نوری

آزار و اذیت جنسی، تبعیض جنسیتی و حضور بسیار کم‌رنگ زنان در سطوح رهبری از عمده‌ترین مشکلات بانوان فعال در بخش‌های امنیتی است. مسولان شبکه زنان افغان با تأکید بر این مطلب می‌گویند: یکی از دلایل اصلی حضور کم‌رنگ زنان در سکتورهای امنیتی، آزار و اذیت جنسی و تبعیض جنسیتی است.

حسینه صافی رییس شبکه زنان افغان در یک کنفرانس خبری که روز گذشته (۲۵ جوزا) در کابل برگزار شده بود گفت: ما در یک بررسی چند ماهه پیشنهادات و نیازهای زنان فعال در سکتورهای خصوصی امنیتی را جمع‌آوری و قرار است آن را در نشست سران ناتو ارایه کنیم.

به گفته او: این برنامه در هشت زون انجام شده و نظریات بانوان فعال در بخش‌های امنیتی هشت زون جمع‌آوری شده است. وی تأکید کرد: به منظور دریافت مشکلات و نیازهای بانوان فعال در سکتورهای امنیتی ما ورکشاپ‌های را برگزار و از این طریق مشکلات و چالش‌های این بانوان را دریافت کردیم که آن را در نشست سران ناتو مطرح خواهیم کرد.

او همچنان گفت: ما در نشست سران ناتو همچنان پیشنهاد خواهیم کرد تا برای بانوان فعال در بخش‌های امنیتی، بودجه جداگانه را تخصیص دهند تا از این طریق برای بانوان ظرفیت‌سازی صورت گیرد. نشست سران ناتو که قرار است در اواخر سال جاری میلادی در وارسا پایتخت «لهستان» برگزار شود، جامعه جهانی حمایت‌شان را تا سال ۲۰۲۰ از نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان اعلام می‌کنند.

بانو صافی، مشکلات و چالش‌های بانوان را نبود تشناب زنان و اتاق برای عوض کردن لباس، نبود کودکان برای اطفال آنان، استخدام نشدن زنان در بخش‌های مسلکی و اینکه هنوز هم حضور زنان در سکتورهای امنیتی برای مردها پذیرفتنی نیست، عنوان کرد.

وی عمده‌ترین مشکلات بانوان فعال در بخش‌های امنیتی را آزار و اذیت جنسی، تبعیض جنسیتی و اینکه زنان نمی‌توانند براساس مسلک خود در ارگان‌های امنیتی نقش داشته باشند، عنوان کرد.

سمیرا حمیدی عضو هیات رهبری شبکه زنان افغان در این نشست گفت: در اردوی ملی ۴۰۰ زن فعال است و ۴۰۰ تن جدید الشمول در اکادمی نظامی مشغول آموزش‌اند و انتظار می‌رود که این رقم به ۵۰۰ تن برسد.

او افزود: در وزارت امور داخله حدود ۳۳۲۶۸ تن بانو به عنوان پولیس ایفاء وظیفه می‌کنند که ۲۹۳۷ تن پولیس و ۳۷۹ تن ملکی‌اند.

وی گفت: در سراسر افغانستان ۸۲۹ انجمن پولیس زن وجود دارد تا زنان پولیس بتوانند مشکلات شان را مطرح کنند و همین‌طور پورسه جذب پولیس زن شفاف است و روند ظرفیت‌سازی تخنیکی پولیس زن نیز در داخل و خارج

را بلند برده باشیم. او همچنان گفت: ما برای بلند بردن سطح دانش، شماری از بانوان را به ترکیه فرستادیم و قرار است که حدود ۳۰۰ نفر را به هندوستان بفرستیم تا از این طریق سطح دانش بانوان فعال در وزارت دفاع را بلند برده باشیم.

آینده افغانستان

و سازمان‌های منطقه‌ی

کتر محیی‌الدین مهدی

دولت تاجکستان از نحوه تقسیم قدرت در افغانستان پس از طالبان ناراحت بود؛ با این حال رهبری آن کشور مناسب نیکی با حامد کرزی برقرار نمود. تاجکستان از بازگشت طالبان بر اریکه قدرت و احیای نفوذ پاکستان در افغانستان، بی‌نهایت نگران است.

۶. عربستان و ترکیه: برخی از کشورهای دیگر منطقه مثل عربستان سعودی و ترکیه - علی‌رغم دوری مسافت، از دیری بدین سو - در اوضاع افغانستان اثرگذار بوده‌اند. عربستان سعودی متحد تاریخی پاکستان است که از بدو ظهور، این کشور را به هرگونه یاری رسانیده. عربستان در مخالفت با ادعای پشتونستان خواهی دولت‌های افغانستان، از کمک به افغانستان امتناع نموده، تا آن‌جا که در دوره حاکمیت حزب دموکراتیک، بار منفی کمونیسم بر ادعای مذکور افزوده شده، و این امر سبب می‌شود که عربستان در کنار پاکستان بایستد. عربستان هرگونه کمک به مجاهدین را از طریق دولت پاکستان مخصوصاً از طریق سازمان استخبارات نظامی آن کشور به عمل آورد و از به رسمیت شناختن دولت مجاهدین خودداری کرد و در ایجاد و تقویت طالبان از هیچ اقدامی دریغ ننمود. موضوع عربستان در این مورد از دو سرچشمه آب می‌خورد:

یکی، روابط عمیق آن کشور با پاکستان؛ و دیگری نگاه تاریخی عربستان درباره عجم و فارسی‌زبانان. به این ترتیب، عربستان استیلای پاکستان بر افغانستان را حمایت خواهد کرد.

ترکیه ضلع سوم مثلثی است که اضلاع دیگر آن عربستان و پاکستان‌اند. ترکیه پس از تحولات یازدهم سپتمبر سال ۲۰۰۱ م به‌طور فعالانه وارد سیاست افغانستان شد. حضور نیروهای مسلح ترکیه در کنار سربازان سایر کشورهای عضو ناتو در افغانستان، زمینه را برای اعمال نفوذ آن کشور مساعدتر ساخت، چندان‌که آن کشور برای احراز مقام‌های مهم دولتی نامزدهایی معرفی می‌کند. گفته می‌شود که ترکیه یک‌جا با عربستان، در کار ایجاد و سازمان‌دهی "داعش" نقش اساسی دارد. از روی سخنان صدراعظم ترکیه می‌توان نتیجه

گرفت که آن کشور در پی گسترش نفوذ خویش بر پایه سنت دوره "خلافت عثمانی" است. با آن‌که مداخلات ترکیه در کشورهای عربی مخصوصاً در لیبیا و سوریه پیامدهای تلخی در قبال داشته است، آن کشور در پی گسترش حضور خود در آسیای میانه و افغانستان بر معیارهای تباری است. ترکیه سیاست پاکستان در منطقه را حمایت می‌کند.

I. قدرت‌ها و سازمان‌های منطقه‌ی

۱. چین از جمله قدرت‌های بزرگ منطقه‌ی و جهانی، به روابط تاریخی خویش با پاکستان پیش از هر چیزی بها قایل بوده است. بخش اصلی سلاح و مهماتی که مجاهدین در برابر اتحاد شوروی سابق به‌کار می‌بستند، محصول کشور چین بود. در دوران جنگ سرد، روابط چین با شوروی نیز سرد بود؛ تجاوز شوروی به چکسلواکیا و افغانستان، از جانب چین محکوم گردید و آن کشور در عمل به‌طور غیرمستقیم به حمایت نظامی مجاهدین پرداخت. سفارت دولت استاد ربانی، در پکن دایر بود. با آن‌که اسلام‌گرایان جدایی طلب اوغوری و سینکیانگی در صفوف طالبان فراوان بودند، چین هیچ‌گاه از این بابت بر پاکستان اعتراض نکرده است. با این حال، هیچ مدرکی وجود ندارد که چین توسعه‌طلبی‌های جنرالان و برخی از سیاستمداران پاکستانی را حمایت نماید. از این رو، این کشور به درخواست رییس‌جمهور محمد اشرف غنی به‌سرعت پاسخ گفت و عجلتاً پاکستان را واداشت که آماده کارهای بزرگ گردد. اگر از اغماض چین در کار پاکستان و سرمایه‌گذاری عظیم اقتصادی در آن کشور، چشم‌پوشیم، می‌توانیم بگوییم که چین در عین حال که از تحولات افغانستان نگرانی ندارد، احتمالاً از پیش‌دستی پاکستان در منطقه هم ناراحت نمی‌شود.

۲. هند: در میان قدرت‌های منطقه‌ی منطقه‌ی نقش این کشور چندپهلوی و پیچیده است. هند همواره سیاست ضد پاکستانی دولت‌های افغانستان را تقویت می‌کند. دولت هند از تهاجم شوروی به افغانستان حمایت کرد و از معدود

کشورهای غیرکمونیستی بود که با دولت دست‌نشانده شوروی در کابل مناسبات دیپلماتیک داشت. با این حال، به محض سقوط دولت دکتر نجیب‌الله، سفیر هند مقیم کابل، به‌طور بی‌سابقه به فعالیت درآمد و اکثر سران دولت جدید را ملاقات کرد. هند می‌دانست که جناح مجاهدین به رهبری استاد ربانی و احمدشاه مسعود که اینک محور قدرت دولت مجاهدین را تشکیل می‌دادند - خلاف میل پاکستان قدرت را تصاحب نموده‌اند؛ از این رو اصطکاک میان دو طرف را پیش‌بینی می‌کرد. به این ترتیب، به زودی هند در کنار دولت مجاهدین قرار گرفت و وارد جرگه کشورهای حامی مقاومت گردید.

در مرحله جدید، با توجه به دو نکته: نخست این‌که حامد کرزی تحصیل‌کرده هند بود و روابط عمیقی با دستگاه‌های دولتی آن کشور داشت، رییس دولت جدید شده بود؛ دوم این‌که این‌بار اقتدار به روشنفکران ناسیونالیست پشتون تعلق گرفته بود. که هم‌وغم‌شان مسأله پشتونستان بود. هند که واضع نظریه پشتونستان و تمویل‌گر آن بود، به‌طور جدی در کنار دولت حامد کرزی قرار گرفت. به نظر می‌رسد که سازمان‌های استخباراتی هند و افغانستان در کنار هم جنبش جدایی طلب بلوچ را تجهیز و تقویت کرده باشند. واکنش‌های شدید پاکستان در مورد حضور قنصل‌گری‌های هند در قندهار و جلال‌آباد، به اموری از این دست برمی‌گردد. چنان می‌نماید که هند جهت مصروف نگه‌داشتن پاکستان در مرزهای غربی‌اش و دور نگه‌داشتن از مرزهای کشمیر، به سیاست تحریک پشتونستان خواهی "افغان‌ها" ادامه می‌دهد. درحالی‌که ظاهراً با روی کار آمدن دولت وحدت ملی، این سیاست کنار گذاشته شده و حتی در مورد "جایگاه هند" در سیاست خارجی افغانستان تجدید نظر صورت می‌گیرد. بنابراین، درحالی‌که هند مخالف استیلای پاکستان بر افغانستان است، تمایلی به برقراری صلح میان آن کشور با افغانستان ندارد.

بخش نخست

شکم بزرگ‌تان از کجا آمده و با سلامت شما چه می‌کند؟

اوایلش با کمی ناراحتی سر سفره یا پشت میز غذا شروع می‌شود. چند لقمه‌ی که می‌خورید، احساس می‌کنید شلوارتان به شکل آزاردهنده‌ی تنگ می‌شود و تحمل نشستن را از شما می‌گیرد، اما ماجرا به همین جا ختم نمی‌شود. آرام‌آرام پوشیدن همان شلوار حتی در ابتدای روز هم برای‌تان سخت و سپس غیرممکن می‌شود. چند ماهی بعد پیراهن‌هایی که همیشه زیبای‌تان می‌کرده‌اند، ظاهری زشت و نامتناسب را از شما در آینه نشان می‌دهند و بعد هم دیگران با وجود همه زحمت‌هایی که برای پنهان کردن شکم بزرگ‌تان کشیده‌اید، حتی در لباس‌های آزادی که می‌پوشید، شکم بزرگ شما را تشخیص می‌دهند.

این اتفاق‌ها آن‌قدر سریع می‌افتد که توان مهار بزرگ شدن شکم‌تان را از دست می‌دهید و حتی وقت نمی‌کنید برای کنار آمدن با این ظاهر تازه، خود را آماده کنید. اگر این چند خط، شبیه به شرح حال شماست یا اگر نمی‌خواهید به فردی که این روزها را می‌گذرانند تبدیل شوید، این مطلب را به‌دقت بخوانید. ما به شما می‌گوییم شکم بزرگ‌تان از کجا آمده و با سلامت شما چه می‌کند!

مثل اسفند روی آتش‌اید؟ مدام استرس دارید؟

نگاهی به خودتان در آینه بیندازید! حتماً در کنار روزهای سختی که برای خودتان و دیگران به ارمغان می‌آورید، صاحب شکمی بزرگ هم هستید. تعجب نکنید، هورمون‌هایی که در لحظه‌های پُراسترس و آشفته زنده‌گی شما بالا و پایین می‌شوند، ظاهر شما را هم تحت تأثیر قرار می‌دهند و به کوچک یا بزرگ شدن شکم‌تان منجر می‌شوند. محققان می‌گویند زنده‌گی پراسترس و البته تحمل پایین شما در برابر فشارهای روانی روزمره، به بیشتر شدن اندازه دور کمرتان می‌انجامد. از نظر آن‌ها، اگر شما فرد ناآرامی هستید که تنش‌ها را به‌سختی پشت سر می‌گذارید و یک فشار کوچک آرامش‌تان را مختل می‌کند، باید انتظار این را داشته باشید که شکم‌تان هر روز بزرگ‌تر شود. محققان در این مورد سطح هورمون کورتیزل که به هورمون استرس مشهور است را مقصر می‌دانند و می‌گویند با بیشتر شدن فشارهای روانی شما و ضعف‌تان برای مواجهه با آن‌ها، این هورمون در خون‌تان بیشتر می‌شود و نظم توزیع چربی در بدن‌تان هم به هم می‌خورد. در چنین شرایطی سوخت‌وساز بدن‌تان دچار مشکل می‌شود و دست به دست دادن هم‌ل این عوامل، باعث می‌شود دور کمر لباس‌های‌تان هر روز برای شما تنگ‌تر شود. پس نه تنها به‌خاطر کوچک شدن شکم‌تان، بلکه برای داشتن زنده‌گی بهتر و طولانی‌تر اعصاب‌تان را کنترل کنید و اگر از عهده این کار دشوار بر نمی‌آیید، از یک دکتر روان‌شناس کمک بگیرید. اگر این مطلب را تا انتها بخوانید، خواهید فهمید این توصیه بی‌اساس نیست و گذشته از زیاتر کردن شما، می‌تواند از خطر مرگ یا گذراندن یک زنده‌گی سخت و دردناک نجات‌تان دهد.

منبع: مجله سبب سبز

عبدال بشير فکرت بخشي، استاد دانشگاه کابل

بخش دوم

آزادی زنان دارای انگیزه‌های اقتصادی بوده و انقلاب صنعتی بر مناسبات انسانی نیز اثرات عمیقی برجای گذاشته است. بهره‌کشی از زنان در کارخانه‌ها همچنان ادامه یافت تا آن‌که زنان کارگر یکی از کارخانه‌های نساجی در ۸ مارچ ۱۸۷۵ میلادی در شهر نیویارک امریکا دست به اعتراض زدند و علی‌رغم آن‌که این آشوب سرکوب شد، فرو نشست و زنان دیگری نیز شرکت ورزیدند و دامنه‌ی داعیه‌ی حق‌طلبانه‌ی زنان گسترده‌تر شد. این واقعه نقطه‌ی عطفی در تاریخ غرب به شمار می‌آید که امروزه از آن در گوشه و کنار جهان تجلیل به عمل می‌آید.

هشتم مارچ را در افغانستان نیز گرامی داشت می‌گیرند و عمدتاً نهاده‌های مدنی با زرق و برق فراوانی از این روز تجلیل می‌کنند. محافلی که بدین مناسبت برگزار می‌شود، هزینه‌های هنگفتی برمی‌دارد و در آن، چیزی جز شعارهای تکراری و تکرار ناآگاهانه‌ی شعارهای دیگران به چشم نمی‌خورد. مؤسسات و سازمان‌هایی که در این راستا هیاهو راه انداخته‌اند، عمدتاً ریشه در پیشه‌های بیرونی دارند و به اشارت دیگران سخن می‌زنند و سکوت می‌کنند. اینان بی‌توجه به ارج و اهمیت فراوانی که اسلام به زن گذاشته است، چشم به ارزش‌های غربی دوخته‌اند و از رویدادهایی که آن‌سوی دریاها، در زمان و زمینه‌ی دیگری اتفاق افتاده است، به تجلیل می‌نشینند. چنین طیف‌هایی بی‌آن‌که بدانند از چنین مناسبت‌هایی به چه مناسبتی تجلیل می‌کنند، ندا سر می‌دهند و با استفاده از امکانات مالی و حمایت‌های بیرونی‌یی که فراچنگ آورده‌اند، هیاهو راه می‌اندازند. چنان‌که گفته‌ام، فروپاشی خانواده‌ها و واردشدن زن‌ها به میادین عمومی از عوارض «صنعتی شدن» است که ما با آن فرسنگ‌ها فاصله داریم. تجلیل‌کننده‌گان هشتم مارچ که خود در مرحله‌ی پیشاصنعتی زنده‌گی دارند، از جنبش‌های زنانه و رویدادهای واقع‌شده‌یی تجلیل می‌گیرند که نتیجه‌ی عصر صنعتی شدن است. حوادثی چون هشتم مارچ در داخل پارادایم مشخصی روی داده است که نمی‌توان از آن چشم پوشید. تجلیل از چنین رویدادهایی، مستلزم فراموشی و فراموشی‌نگاشتن چنین رویدادهایی به شمار می‌آید و به رویدادهای جزیی چونان ارزش جهانی می‌نگرد.

نگاه پارادایمی به ارزش‌های اسلامی و تلقی فراپارادایم‌نگارانه‌ی رویدادهایی که در قلمرو غرب و بیرون از محدوده‌ی فرهنگی ما اتفاق افتاده است، را می‌توان نوعی الیناسون (از خود بیگانه‌گی) در نظر آورد. وقتی انسان شرقی خودش را متعلق به رویدادهایی بنگرد که در خارج از جغرافیای فرهنگی او رخ داده است و با او فاصله‌های بسیار زمانی و مکانی دارد، دچار از خود بیگانه‌گی شده است. احساس تعلق به آن‌چه در آینده ممکن است روی دهد، به فراموشی «اکنون» می‌انجامد و چنین انسانی خودش را پیش از آن‌که با واقعیت‌های بالفعل مواجه ببیند، با واقعیت‌های احتمالی آینده رویارو می‌نگرد. با این بیان، فعالین حقوق زن در افغانستان نتوانسته‌اند تا هنوز تکلیف‌شان را با هشتم مارچ و داعیه‌های حق‌طلبانه‌ی خویش به صورت علمی و روشن تعریف کنند. تجلیل آن‌ها از «روز زن» بدون عقیه‌ی فکری، نمادین و ناآگاهانه است. سخن یکی از نویسندگان در این زمینه بسیار راه‌گشاست:

امروز جایگاه اجتماعی زن را از نخستین معیارهای پیشرفت جوامع می‌دانند. مرزهای اعتدال و بنیادگرایی، شرق و غرب و سنت و مدرنیته را نیز همین مسأله‌ی جنجال‌آفرین مشخص می‌سازد. [...] از خود بیگانه‌گی و نادیده‌گرفتن اصول فرهنگی و وارد کردن قالب‌ها و الگوهای از قبل آماده‌شده و تقلید کورکورانه، خصوصیت دیگر جنبش زنان افغانستان بوده است. این راه و روش به جای آن‌که وضعیت زنان را بهبود بخشد، نتایج معکوسی به بار آورده است. [...] امروز زنان درباری و آن‌هایی که به حرم‌سراهای مدرن در رفت‌وآمد هستند، به جای آن‌که به دردهای اصلی زنان کشور انگشت نهند، همه «مبارزات»‌شان در چند شعار کلیشه‌یی و حرکت نمایشی خلاصه شده و ابزاری شده‌اند برای تحکیم پایه‌های قدرتی که خود به نوعی در آن سهیم‌اند. [...] نهضت زنان افغانستان باید مبارزه بر ضد دخترفروشی و میراث‌شدن زنان بیوه و خون‌بها

آزادی زنان و فقدان فرهنگ

مشخصی حرکت کنند. آن‌چه از این برنامه‌ها دریافته‌ام مختصراً به شرح زیر است:

۱. داعیه‌داران حقوق زن در افغانستان عمدتاً تحلیل ناروشن، غیرعلمی و رسانه‌یی از وضعیت زنان دارند، تا آن‌که داورهای آنان بر پایه‌ی تحقیق جامع و علمی استوار باشد. واقعیت‌ها نشان می‌دهد که طی چهارده سال گذشته - علی‌رغم سرمایه‌های هنگفتی که در راستای تأمین حقوق زنان راه افتاده است - کار درخوری در این زمینه انجام نیافته است و تلاش‌های انجام‌یافته همواره فاقد یک چارچوب نظری مشخص بوده است.

۲. رویکرد مؤسسه‌یی (انجویستی) به حقوق زنان را می‌توان آسیب دیگری به شمار آورد که شعار حقوق زن را در حد یک شعار تجارتنی و سودآور فروکاسته است. از این منظر، مسأله‌ی حقوق زن موضوعیت خودش را از دست می‌دهد و از متن به حاشیه رانده می‌شود؛ در عوض منافع اقتصادی که غایت کار اکثریت فعالین حقوق زن را تشکیل می‌دهد، کانون توجه قرار می‌گیرد. محور شدن منافع مادی به ابزار شدن داعیه‌ی حق‌طلبانه‌ی زنان انجامیده است. شماری از زنانی که خودشان را نماینده‌گان بلافصل‌نیمی از پیکر جامعه می‌پندارند و کوله‌بار سنگین حق زن را یدک می‌کشند، زیر چتر حقوق زن به مال و منال و آفری دست یافته‌اند و ثروت و مکنّت فراوانی فراچنگ آورده‌اند. این طیف که شمارشان از شمار انگشتان نیز فراتر نمی‌رود، زیر نام تبعیض مثبت به پست‌های بلند دولتی گماشته می‌شوند و با شعار حقوق زن، حق زنان این سرزمین را به مصادره می‌گیرند. اینان نه از درد زنی خبر دارند که در روستاهای دورافتاده و مناطق دوردست کشور با صدها محرومیت نفس می‌کشد، و نه هم چیزی از حق قانون و شرعی زنان می‌دانند. اصولاً شعار حقوق زن سود و منفعت بسیاری به همراه دارد و این مسأله باعث شده تا کمیت قابل ملاحظه‌یی از مردان نیز پشت خط چنین جریان‌هایی صف بکشند و به حکم سود مشترک در کنار زنان تساوی‌خواه و منفعت‌جو قرار گیرند.

/ بشیر احمد انصاری: ۱۳۸۵ خورشیدی، ما کیستیم اینجا کجاست، ص ۱۱۳-۱۱۸، چاپ اول (افغانستان: کابل - انتشارات میوند)

آن‌هاست و از این منظر، نظر بر عمل پیشی می‌گیرد. در غیاب درک درست واقعیت‌ها نمی‌توان آن‌ها را به نحو مثبتی تغییر بخشید. هر تغییری در معادلات و مناسبات اجتماعی توأم با درک پیشینی واقعیت است و درک نادرست واقعیت ممکن است به تغییرات ناخواستنی‌یی انجامد که تکامل اجتماعی را رو به عقب ببرد و قافله‌ی حرکت جوامع بشری را به گذشته برگرداند.

با این بیان، درک درست واقعیت مقدمه‌یی برای تغییر آن است و پیش از آن‌که واقعیتی چون وضعیت زنان را تحول بخشیم، بایست ابتدا توصیف جامع و دقیقی از وضعیت آن‌ها به دست دهیم. برای تغییر وضعیت زنان بایست مکانیسم‌های مشخصی طرح‌ریزی شود و این تلاش‌ها قاعده‌مند انجام گیرد. ابهام در روش‌های تغییر باعث می‌شود تا کلیت تلاش‌های فعالین حقوق بشری با چالش مواجه شود و ناروش مندی آنان، داعیه‌های حق‌خواهانه‌ی آن‌ها را نیز زیر پرسش ببرد. با این همه، تغییر و اصلاح واقعیت‌ها - ولو به صورت روش‌مند صورت گیرد - به خودی خود کافی نیست، بلکه افزون بر آن، «باید»‌ها و «بدیل»‌هایی ضرورت دارد که وضعیت مطلوب و آرمانی زنان را تشکیل می‌دهد و آنان سعی و تلاش‌های وافر در جهت واقعیت بخشیدن به آن راه انداخته‌اند.

نهضت زنانه‌یی که پس از دهه‌ی هشتاد در افغانستان راه افتاد؛ یا به عبارت بهتر، راه انداخته شد، همواره در تاریکی قدم زده است و در مسیرهای ناروشنی راه‌پیمایی کرده است. این جنبش نه توصیف جامعی از وضعیت زنان در این کشور دارد، و نه هم راه و روش آن‌ها از یک‌دستی و کارآیی لازم برخوردار است. نهضت زنان افغانستان تا اکنون نتوانسته چارچوب نظری معقولی برای وضعیت مطلوبی که در جهت آن سعی می‌ورزد، به دست دهد. انرژی‌ها تماماً معطوف به نقد وضعیت موجود است که آن‌هم به گونه‌ی ناروشن و بی‌رویه صورت می‌گیرد. وقتی هشتم مارچ فرا می‌رسد، برنامه‌های بسیاری در باب وضعیت زنان، تساوی جنسیتی، برابری‌خواهی، حق‌طلبی و ... راه انداخته می‌شود و تریبون‌های رسانه‌یی به بلندگویی برای داعیه‌های تساوی‌خواهانه‌ی زنان مبدل می‌شود. ظاهراً چنان به نظر می‌آید که مسیر برنامه‌ها از پیش تعیین شده است و گرداننده‌گان سعی می‌کنند در خط فکری

قرار دادن دختران معصوم و سپردن آن‌ها به خانواده‌ی مقتول را که از سنت‌های غیرانسانی و اعراف تبع‌آور و در یک سخن، داغ شرمی بر جبین جامعه‌ی قبیله‌یی ما محسوب می‌شود، در سرلوحه‌ی اهداف مبارزاتی و آزادی‌خواهانه‌شان قرار دهند. از نظر ما، منطقی‌ترین راه و بهترین شیوه این است که هنگام صحبت از مسأله‌ی زن، از موضع «انسان» در دفاع از «انسان» حرکت کنیم، چه انسان مذکر باشد چه مؤنث. نه این‌که زن و مرد در صد انکار همدیگر برآمده، زنان در یک صف ایستاده شوند و مردان در صف دیگر و ناقوس جنگ جنسیتی را به صدا در آورند.

این سخنان بیانگر واقعیت‌هایی‌ست که پس از دهه‌ی هشتاد در افغانستان اوج گرفت و تا امروز همچنان ادامه دارد. در این‌که زن‌ها همواره یکی از آسیب‌پذیرترین قشرهای جامعه بوده‌اند، تردیدی نیست؛ اما نحوه‌ی مبارزه‌یی که جنبش نوپای زنان افغانستان در پیش گرفته‌اند، ره به جایی نخواهد برد و دید تقابلی‌گرایانه‌ی آن‌ها باعث می‌شود که داعیه‌های آن‌ها با واکنش و مقاومت‌های بیشتری از جانب مردان روبه‌رو گردد.

از هست‌ها به باید‌ها

تردیدی نیست که وضعیت موجود زنان، در معنای عام‌تر انسان در این سرزمین نامطلوب است و بایست تلاش‌های بسیاری راه بیفتد تا به وضعیت‌های مطلوب‌تری دست پیدا کنیم. سعی در راه اصلاح اجتماعی و گذار از وضعیت موجود به سوی وضعیت مطلوب، ظاهراً با نارضایتی از وضع موجود همراه است. سعی در راه دگرگون کردن وضعیت موجود زمانی توجیه معقول برمی‌دارد که واقعیت‌های موجود نخواستنی، ناپسند و غیرعادلانه به نظر آید. از همین جاست که فرد و یا گروه‌هایی به دنبال تحول اجتماعی برمی‌آیند و تلاش می‌کنند «خواسته»‌هایی را که مطلوب و مناسب می‌پندارند، بر کرسی واقعیت بنشانند.

در این فرایند، «هست‌ها» «تغییر» و «باید‌ها» مفاهیم بنیادی‌اند. آن‌چه بیش از دست زدن به تغییر حتمی به نظر می‌آید، شناخت واقعیت‌هایی‌ست که از آن به «هست»‌ها تعبیر می‌شود. هیچ تغییری پیش از فهم دقیق و علمی واقعیت‌ها معقول نخواهد بود و نتایج مطلوبی در پی نخواهد داشت. تغییر واقعیت‌ها ملازم فهم

رییس مجلس سنا:

جنگ با پاکستان به سود ماست

حکومت:

د روزگان چارچینو له موږ سره ده

د افغانستان سوېلي اروزگان ولایت ځایي چارواکي هغه راپورونه ردوي، چې گوایي ددغه ولایت چارچینو ولسوالي د وسلوالو طالبانو لاسته لوېدلې ده.

یو شمیر رسنیو د اروزگان د ولایتي شورا د مشر له خولې راپور ورکړي، چې گوایي ولسوالي تېره شپه وسلوالو طالبانو نیولې ده.

خو ددغه ولایت د سیمه ییزې ادارې ویاند دوست محمد نیاب ددغه راپورونه د رد تر څنګ مني، چې تېره شپه ددوی امنیتي ځواکونه د قومندانۍ د ودانۍ او یو شمیر امنیتي پوستو څخه په تکتیکي توګه را پرشا شوي دي.

نیاب وايي، له تېرو څلورو ورځو راهیسې په چارچینو ولسوالۍ کې سخته جګړه روانه ده، چې د وسلوالو طالبانو د بریدونو د مهارولو لپاره سیمې ته ځانګړي کومانډو ځواکونه رسېدلې دي. نیاب همداراز وايي، وسلوالو د چارچینو زور بازار ته هم ننوتې او له هتیمو د مورچل کار اخلي. د نوموړي په خبره د اروزگان ادارې د وسلوالو د ځپلو لپاره د هوایي ځواک د کارولو غوښتنه هم کړې.

که څه هم د اروزگان چارواکي د افغان ځواکونو د سرزیان په اړه څه نه وايي، خو راپورونه ښيي، چې دواړو غاړو ته درنه مرګ ژوبله اوښتې.

نیاب پر خپله فیسبوک پاڼه لیکلي، په تېرو څلورو ورځو کې څه باندې ۱۰۰ وسلوالو وژل شوي دي.

وسلوالو طالبان بیا د ولسوالۍ د نیولو ادعا کوي. ددغې ډلې یو ویاند قاري يوسف احمدي وايي، د ولسوالۍ د ودانۍ ترڅنګ یې امنیتي قومندانان او دوې نورې پوستې نیولې او افغان ځواکونو ته د درنې مرګ ژوبلې ادعا کوي.

فشار وارد کتند.

نظامیان پاکستان دو روز قبل تلاش به ساخت تأسیسات در نقطه صفری در تورخم کردند اما با عکس العمل نیروهای سرحدی افغانستان روبرو شدند.

قرار گزارش‌ها در درگیری میان نیروهای امنیتی افغانستان و نیروهای پاکستانی به هر دو طرف تلفات نیز وارد شده‌است.

در این حال شماری از سناتوران می‌گویند که پاکستان نباید به این گونه عملکردهایش ادامه بدهد.

نثار حارث یکی از این سناتوران گفت:

«پاکستان باید بدانند همان‌طوری که در گذشته‌های دور مردم افغانستان جواب دندان شکن برای پاکستانی‌ها دادند این بار هم از وجب و جب خاک خود مردم این کشور دفاع و حمایت می‌کنند»

در عین حال شماری از سناتوران دیگر با ستایش از شجاعت نیروهای امنیتی برای دفاع از کشور خواهان حل این مشکل از راه گفت‌وگو هستند.

محمد علم ایزدیار یکی دیگر از این سناتوران گفت:

«خواست ما از حکومت و جامعه بین‌المللی که در افغانستان حضور دارند این است که مشکل را از راه‌های دیپلماتیک به شکل معقول‌اش مطابق به حقوق و قوانین پذیرفته شده بین‌المللی حل کنند و حق افغانستان محفوظ بماند»

عبدالله عبدالله رییس اجرایی افغانستان روز دوشنبه نیز در جلسه شورای وزیران گفت: بالا بردن تشنج به نفع هیچ کشوری نیست و ابراز امیدواری کرد که مشکل به میان آمده در تورخم از راه‌های دیپلماتیک حل گردد.

مطبوعات باید حقیقت بگویم و آن این که روحیه نظامیان ما در تناسب جنگ با طالب که نمی‌دانم چه علت است - آیا این که برای شان برادر معلوم می‌شود و می‌گویند که زمانی به صلح قانع خواهد شد-، با روحیه روز گذشته شان هزار برابر فرق داشت. اطمینان می‌دهم که مفاد را ما می‌بریم مگر باز هم می‌گویم که ما طرفدار جنگ نیستیم» آقای مسلمیار می‌گوید که پاکستان تانک‌ها را در پوسته‌های امنیتی‌اش در نزدیکی تورخم جابجا کرده که این کار به گفته وی خلاف اصول میان دو کشور است. در عین حال وی از مردم پاکستان می‌خواهد تا به خاطر دست برداشتن از سیاست دوگانه در برابر افغانستان بالای سیاسیون و نظامیان‌شان

هیأت اداری مجلس سنا می‌گوید که روحیه نیروهای افغانستان در تورخم برای دفاع از کشور بلند است و مردم نیز در حمایت از آن‌ها قرار دارند.

رییس مجلس سنا می‌گوید، مردم افغانستان خواهان جنگ با هیچ کشوری نیستند؛ اما تأکید می‌کند که نیروهای امنیتی برای دفاع از کشورشان در نقطه صفری تورخم از مورال عالی برخوردار اند.

فضل‌الهادی مسلمیار رییس مجلس سنا در نشست روز سه شنبه این مجلس گفت: وی روز دوشنبه برای بررسی وضعیت به تورخم رفته بود و جنگ را به گفته وی نظامیان پاکستان آغاز کرده‌اند.

رییس مجلس سنا افزود: یک چیز را برای

حکومت وحدت ملی:

اصلاح نظام انتخابات خط قرمز و امر صد درصدی است

روح‌الله بیهزاد

حکومت وحدت ملی در واکنش به رد فرمان تقنینی رییس جمهوری درباره اصلاحات در نظام انتخاباتی از سوی مجلس نمایندگان گفته است، اصلاح نظام انتخابات خط قرمز و امر صددرصدی می‌باشد.

ریاست جمهوری و ریاست اجرایی همچنان بر این باور اند، پیش از اصلاحات هیچ‌گونه انتخاباتی در کشور برگزار نخواهد شد.

روز دوشنبه ۲۳ خرداد/ثور مجلس نمایندگان طی نشستی فرمان تقنینی رییس‌جمهور در مورد ساختار و وظایف نهادهای انتخاباتی را با ۱۲۶ رأی مخالف و ۲۷ رأی موافق رد کردند.

این در حالی است که هفته قبل نیز مجلس نمایندگان در نشست عمومی روز «شنبه ۲۲ خرداد/جوزا» نیز قانون تشکیل و صلاحیت‌های کمیسیون‌های انتخاباتی را به بحث گرفت و به دلیل افزایش اختلاف‌ها در این باره تصمیم گرفته نتوانستند.

این دومین بار است که فرمان تقنینی رییس‌جمهور برای اصلاح نهادهای انتخاباتی از سوی مجلس نمایندگان رد می‌شود.

نشست روز دوشنبه مجلس نمایندگان در پیوند به رد و یا تأیید فرمان تقنینی رییس‌جمهور، اما تنش‌آفرین بود.

شماری از اعضای مجلس که خواستار تأیید این فرمان بودند گفتند، رد فرمان رییس‌جمهور در مورد ساختار، وظایف و صلاحیت‌های نهادهای انتخاباتی، کشور را با چالش‌هایی روبه‌رو خواهد کرد.

اما شماری دیگری این اعضای که به این فرمان رأی رد دادند گفتند، فرمان تقنینی رییس‌جمهور در مورد

اما وکلای مجلس این راه را بستند و این‌گونه راه برای انتخابات آینده را دشوارتر ساختند.

آقای فیصل بیان داشت: حکومت برنامه دارد تا راه بدیل و قانونی دیگری برای آوردن اصلاحات جستجو کند تا با استفاده آن، هم نظام انتخابات اصلاح شود و هم به سوی انتخابات برویم.

همزمان با این، ریاست‌جمهور با پخش اعلامیه‌یی رد این فرمان را عقب‌گرد در قسمت آوردن اصلاحات

ساختار و وظایف نهادهای انتخاباتی مخالف قانون اساسی کشور بود.

جاوید فیصل سخنگوی ریاست اجرایی در گفت‌وگو با روزنامه ماندگار می‌گوید: پارلمان به عنوان یک قوه مستقل در امور خود مستقلانه عمل می‌کند و ما به فیصله‌های شان احترام می‌گذاریم. اما توقع ما این بود که وکلا مطابق خواسته‌های موکلین خود عمل می‌کردند تا راه برای برگزاری انتخابات باز می‌شد،

انتخاباتی عنوان کرده گفته است: «حکومت و مردم توقع داشتند تا در صورت عدم موافقه وکلای محترم به مواد قانون، تعدیلات مورد نظرشان را پیشنهاد و بعداً به تصویب قانون می‌پرداختند تا روند اصلاحات تکمیل و آماده‌گی برای برگزاری انتخابات سریع‌تر می‌شد».

در بخش دیگر اعلامیه ریاست‌جمهوری آمده است: به اساس موافقه اعضای شورای امنیت ملی و دستور رییس‌جمهور، دو کمیته ویژه به رهبری وزارت خانه‌های داخله و مالیه، برای تأمین امنیت انتخابات و دریافت منابع مالی کار را آغاز کرده است. به همین ارتباط، رییس‌جمهور نامه را عنوانی ملل متحد به‌خاطر اهمیت برگزاری انتخابات و جلب کمک‌های جهانی به این پروسه فرستاده است.

این اعلامیه اظهار می‌دارد: در پرتو تصمیم جدید ولسی جرگه، حکومت افغانستان تمامی تلاش‌ها را برای برگزاری انتخابات شورای ملی و شوراهای ولسوالی‌ها انجام خواهد داد و به‌همین منظور، بعد از بررسی‌های حقوقی و مشوره با نهادهای مرتبط، احزاب سیاسی و نهادهای مدنی روند اصلاحات را دنبال خواهد کرد.

در حین حال، نمایندگان گانی که به این فرمان رییس‌جمهور رأی تأیید داده بودند از سوی شماری شهروندان در شبکه‌های اجتماعی به عنوان «نمایندگان سبز» یاد شدند.

عبدالروف ابراهیمی، عبدالحفیظ منصور، شکبیا هاشمی، فرهاد عظیمی، عبدالروف انعامی، محمد عبده، غلام فاروق مجروح، شریف حسین بلخایی، عرفان الله عرفان، صالح محمد سلجوقی، فوزیه کوفی، نیلوفر ابراهیمی، احمدشاه رمضان، شاه‌گل رضایی، صادقی‌زاده نبیلی، چمن شاه اعتمادی، فاطمه عزیز، محمد اکبری، غلام حسین ناصری، عبدالودود پیمان، احمد بهزاد، دکتر جعفر مهدوی، نذیر احمد حنفی و عظیم محسنی نمایندگان گانی هستند که به فرمان اصلاحات رأی تأیید دادند.

فیسبوک نامه

اسدالله سعادت

انسداد سیاسی

انسداد سیاسی مطلق در کشور حاکم است. ذهنیت‌های قبیله‌گرا و قومیت‌اندیش، همه چیز را به گروگان گرفته است. جلو توزیع تذکره الکترونیکی را گرفتند و اصلاحات انتخاباتی را با یک بازی سیاسی به بن‌بست رساندند. فرصت‌ها سوخت، دود شد و به هوا رفت. روند اصلاحات انتخاباتی، در پیشنهاد‌های کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی، شامل مراحل، یا گام‌های اساسی ذیل می‌شود:

- ۱- ابطال کارت‌های رأی‌دهی موجود. به دلیل این‌که بیش از نصف آن‌ها جعلی است؛
- ۲- ثبت نام رأی‌دهنده‌گان، با سیستم «بیومتریک» و «آی‌اسکن» و ایجاد یک دیتابیس ملی معتبر قبل از انتخابات پارلمانی و همزمان توزیع کارت‌های با اعتبار جدید.
- ۳- اصلاح نهادهای انتخاباتی. (تغییر اعضای هردو کمیسیون قبل از انتخابات پارلمانی)؛
- ۴- جرم‌انگاری تقلب انتخاباتی و تعیین جزایهای سنگین به متقلب. (موضوعی که در قوانین کنونی وجود ندارد)؛
- ۵- اصلاح و تقویت سیستم نظارتی؛
- ۶- تغییر نظام انتخاباتی از نظام تک‌رأی غیرقابل انتقال به یک نظام مطلوب؛
- ۷- استفاده از ماشین‌های الکترونیکی رأی‌گیری، برای رأی‌دادن و شمارش آرا؛
- ۸- آغاز هرچه عاجل توزیع تذکره الکترونیک و استفاده از آن‌ها در انتخابات‌های آینده.

حکومت اما همه این گام‌ها را عملاً نادیده گرفت و در فرامین انعکاس نداد. تنها به‌طور ضمنی، به اصلاح نهادهای انتخاباتی، یا تغییر اعضای کمیسیون‌ها به ظاهر اقدام کرد؛ اما هیچ‌گاهی نخواست که حتی همین یک گام ابتدایی نیز اجرایی شود. در مرحله نخست که فرامین رد شد، حکومت برای رد آن‌ها در ولسی جرگه تلاش فراوان به خرج داد. این بار نیز در ظاهر وانمود می‌کرد که گویا حکومت می‌خواهد فرمان تأیید شود؛ اما در اصل برای رد آن لابی صورت گرفت. شبی که رییس‌جمهور و کلا را دعوت کرده بود، تصور می‌رفت که شاید از وکلا تقاضا کند تا فرمان تأیید شود؛ اما کسانی که در آن جلسه اشتراک کرده بودند، گفتند که هیچ اشاره‌ی به اصلاحات انتخاباتی و تقاضای تأیید فرمان از جانب رییس‌جمهور صورت نگرفت.

البته آن‌چه گفته شد، به هیچ‌صورت ولسی جرگه را برنمی‌تابد. ایستادن ولسی جرگه در قبال همین گام کوچک اصلاحات انتخاباتی نیز، به هیچ‌صورت قابل توجیه و قابل بخشش نیست. من به حیث یک عضو ولسی جرگه، از اقدام امروز ولسی جرگه و اقدام قبلی شورای ملی بی‌نهایت متأسفم. در پیشگفتار کتاب اصلاحات نیز گفته‌ام که این تصمیم پارلمان، آشکارا برخلاف مصالح ملی است.

سیدآقا حسین سانچاری

مجلس نماینده‌گان به دنبال چیست؟

رد فرمان تقنینی رییس‌جمهور از سوی مجلس نماینده‌گان پرسش‌های فراوانی را در میان مردم، جامعه سیاسی و مدنی کشور به‌وجود آورده است. صرف‌نظر از شگفتی و تأسفی که با رد این فرمان جامعه را فرا گرفت و جایگاه و اعتبار این مجلس را که متدرجاً رو به تنزل می‌رفت، بیشتر بر زمین زد، گمانه‌زنی‌هایی را نیز به‌وجود آورد:

- ۱- آیا اراده قوی در رهبری حکومت وحدت ملی برای اعمال اصلاحات بنیادین در نظام انتخاباتی وجود ندارد و نوعی هم‌دستی و تباہی میان حلقاتی از حکومت و نماینده‌گان مجلس وجود دارد؟
- ۲- کمیسیون فاسد و متقلب انتخابات با دادن وعده و وعید، ذهن و زبان و رأی شمار زیادی از اعضای مجلس نماینده‌گان را در اختیار گرفته است؟
- ۳- شمار زیادی از اعضای این مجلس با این تصور که چنانسی برای رفتن به‌حوزه‌های انتخاباتی خود و انتخاب مجدد ندارند، سنگ‌اندازی و اخلال در روند اصلاح نظام انتخاباتی و طبعاً دوام کار خود را به‌سود می‌بینند؟

در هریک از موارد بالا، لازم است که تدقیق صورت گیرد و انگیزه مخالفت و رأی منفی شمار کلانی از نماینده‌گان به این فرمان مشخص و روشن شود و مشخص گردد که نماینده‌گان مخالف از لحاظ گرایش سیاسی به کدام جریان تعلق دارند. واقعیت قضیه این است که فلسفه وجودی حکومت وحدت ملی دو چیز اساسی است، یکی اصلاح نظام انتخاباتی و دیگر تعدیل قانون اساسی و تغییر نوع نظام سیاسی کشور. بدون این دو امر، طبیعی است که حکومت وحدت ملی دوکار ویژه و اساسی خود را انجام نداده است. تا جایی که مربوط به ریاست اجرایی می‌شود، تصمیم جدی و قوی وجود دارد که بدون اصلاح نظام انتخاباتی، انجام هرگونه انتخابات ناممکن خواهد بود.

ناتو:

روسیه هم‌چنان برای ما یک تهدید است

معاون دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) گفت که روسیه هم‌چنان یکی از تهدیدهای اصلی برای این ائتلاف نظامی به‌شمار می‌رود. الکساندر ورشبو، معاون دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) با بیان این‌که روسیه یکی از تهدیدها علیه این ائتلاف است، خاطر نشان کرد، با این حال، ناتو ادامه شراکت راهبردی خود با مسکو را منتفی نمی‌داند. ورشبو تصریح کرد: از جمله چالش‌های اصلی که برای ما وجود دارد، اقدامات خصمانه روسیه است. او ادامه داد: بی‌ثباتی و اقدامات خشونت‌طلبانه در خاورمیانه و شمال آفریقا از دیگر چالش‌های ناتو به‌شمار می‌رود. این مقام ارشد ناتو اظهار کرد: علاوه بر این چالش‌ها، مسایل دیگری نیز وجود دارد که ناتو باید با آن مقابله کند که از آن جمله می‌توان به حملات سایبری، تهدیدها علیه امنیت انرژی و موضوع خلع سلاح اشاره کرد. در همین حال، معاون دبیرکل ناتو گفت که این ائتلاف در آینده احتمالاً در کمین تحت رهبری آمریکا برای مقابله با داعش در خاورمیانه مشارکت خواهد داشت. او در این زمینه یادآور شد: ناتو احتمالاً به‌طور مستقیم در ائتلاف تحت رهبری آمریکا مشارکت خواهد داشت و این مشارکت ممکن است در قالب عملیات‌های هوایی باشد.

کاخ سفید:

افراط‌گرایان، اسلام را تحریف می‌کنند

سخنگوی کاخ سفید درباره سخنان رییس‌جمهوری آمریکا در رابطه با تیراندازی مرگ‌بار در کلوب شبانه اورلاندو فلوریدا گفت: او با ما از عبارت «اسلام‌افراطی» استفاده نخواهد کرد چرا که به نوعی به سازمان‌های تروریستی مشروعیت می‌بخشد. در پی حمله مسلحانه به کلوب شبانه پالس در ایالت فلوریدا، باراک اوباما، رییس‌جمهوری آمریکا این حمله را محکوم کرد، اما در سخنانش از عبارت «تروریسم اسلامی افراطی» استفاده نکرد. جاش ارنست، سخنگوی کاخ سفید با دفاع از اوباما گفت: رییس‌جمهوری آمریکا با استفاده از عبارت‌هایی مانند «اسلام‌افراطی» به سازمان‌های تروریستی مشروعیت نمی‌بخشد. آن‌ها به صورت مستمر تلاش دارند که نشان دهند، اسلام علیه غرب است. بسیاری از آن سازمان‌ها از دین اسلام منحرف شده‌اند تا قتل‌ها و دستورکار نیهیلیستی خود را توجیه کنند. اظهارات ارنست پس از آن مطرح شد که دونالد ترامپ، نامزد جمهوری‌خواهان آمریکا در انتخابات ریاست جمهوری از اوباما خواست تا از عبارت «تروریسم اسلامی افراطی» برای توصیف حمله مرگ‌بار در اورلاندو استفاده کند. در جریان این تیراندازی ۴۹ تن کشته و ۵۳ تن دیگر زخمی شدند. سخنگوی کاخ سفید گفت: اوباما اطلاع دارد که سازمان‌های تروریستی نظیر داعش تلاش دارند تا از پوشش اسلام برای توصیف خودشان به عنوان مبارز و یا رهبران مذهبی‌بی که با آمریکا و یا غرب می‌جنگند، سوء استفاده کنند. آن‌ها اشتباه می‌کنند. این دستورکار اشتباهی است. این افسانه است و حقیقت ندارد. دولت آمریکا در حال کم‌کردن ارزش این افسانه است چرا که تداوم این افسانه تنها ترویست‌ها را به آن‌چه می‌خواهند، می‌رساند که همان مشروعیت است. ارنست با اشاره به مشارکت کشورهای مسلمان در جنگ تحت امر آمریکا علیه داعش گفت: نسبت دادن اقدامات داعش و یا حامیان آن‌ها به جامعه مسلمانان، کار را برای آمریکا مشکل می‌کند که بخواهد جامعه مسلمانان را برای مبارزه با تهدید این گروه تروریستی بسیج کند. خلبان‌های آمریکایی در کنار خلبان‌های مسلمان در ائتلاف ضد داعش پرواز می‌کنند و اهداف داعش در عراق و سوریه را هدف می‌گیرند.

این سخنگو هم‌چنین از تأخیر کنگره در تصویب لایحه کنترل سلاح انتقاد کرد و گفت: قطعاً کارهایی وجود دارد که کنگره برای سخت‌کردن دست‌یابی افراد به سلاح‌های جنگی انجام دهد. اوباما از قانون‌گذاران ناامید شده است.

کلاس مربیگری درجه B آسیا با حضور مدرس ایرانی در کابل

فدراسیون فوتبال افغانستان از برگزاری کلاس مربی‌گری درجه B آسیا در کابل خبر می‌دهد. این کلاس آموزشی به‌مدت ۲۱ روز توسط نادر عربی مدرس ایرانی کنفدراسیون فوتبال آسیا برای ۲۴ مربی از سطح افغانستان برگزار شده است. فدراسیون فوتبال افغانستان هم‌چنان هدف از برگزاری این کلاس را حرفه‌ی ساختن تیم‌های باشگاهی و لیگ‌های برتر و الف عنوان کرده است. طبق برنامه آقای عربی مدرس این کلاس، مربیان را در دو قسمت عملی و نظری آموزش خواهد داد. قابل یادآوریست که محمد یوسف کارگر معاون فنی فدراسیون فوتبال افغانستان به‌عنوان کمک مدرس در کنار آقای عربی در این کلاس حضور دارد. گفته می‌شود پس از پایان این کلاس سرمربی پیشین تیم ملی فوتبال افغانستان می‌تواند کلاس‌های مربیگری درجه C را در سطح افغانستان راه‌اندازی کند.

شانس خوب برای تیم ملی فوتبال افغانستان

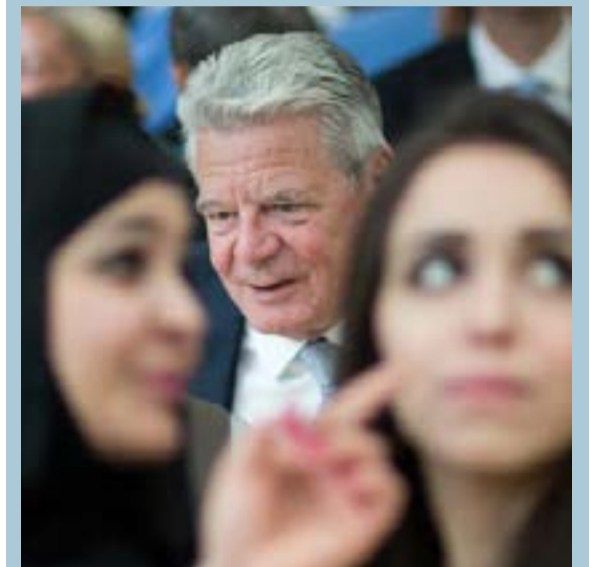

فرصت جدید برای تیم ملی فوتبال افغانستان، شیران خراسان در ماه بعدی تیم ملی شش پله در جدول فیفا صعود می‌کند. هر چند تیم ملی در ماه‌های گذشته مسابقه دوستانه برگزار نکرده است، اما فورمول جایه‌جایی تیم‌ها در رنکینگ فیفا، طوری است که مسابقات چهار سال اخیر در نظر گرفته می‌شود. طوری که مسابقات سال اخیر، ۱۰۰ درصد ارزش دارد، مسابقات یک سال پیش ۷۵ درصد، مسابقات دو سال پیش ۵۰ درصد و مسابقات سه سال پیش تنها ۲۵ درصد. این فورمول سبب می‌شود تا در بعضی ماه‌ها که یک تیم ملی هیچ مسابقه‌ی هم ندارد، امتیاز کسب کند. طبق پیش‌بینی‌ها، تیم ملی افغانستان در رده‌بندی ماه آینده فیفا با کسب ۲۰۶ امتیاز به رتبه ۱۵۰ جدول رده‌بندی فیفا صعود خواهد کرد. اما به دلیل این‌که تیم‌های لبنان و تاجیکستان نیز امتیاز کسب می‌کنند، افغانستان هنوز نتوانسته خود را به سید دوم قرعه‌کشی جام ملت‌های آسیا برساند. در واقع، افغانستان بعد از لبنان که ۲۰۸ امتیاز دارد در سید سوم قرار دارد. با این حال به نظر می‌رسد عضویت کویت تا زمان قرعه‌کشی مسابقات هم‌چنان در تعلیق باشد که به معنی این است که افغانستان به حیث تیم اول سید سوم خواهد بود. روی همین محاسبه است که انجام دو مسابقه دوستانه در دو ماه آینده مقابل حریفان مناسب، افغانستان را بار دیگر به سید دوم در قرعه‌کشی مقدماتی جام ملت‌های آسیا خواهد فرستاد. حضور در سید دوم به معنی این است که افغانستان با یک تیم قوی در گروه خود روبه‌رو خواهد شد و دو تیم دیگر نسبتاً آسان‌تر خواهند بود.

با وجود موجی از انتقادات مبنی بر عدم تنظیم بازی تدارکاتی به روی فدراسیون فوتبال افغانستان، مربیان و کاپیتان تیم ملی نیز خواهان انجام مسابقه دوستانه هستند، فدراسیون فوتبال افغانستان نیز تا کنون نتوانسته بازی تدارکاتی را برای تیم ملی افغانستان تنظیم کند.

بزرگترین همسایه خویش را باید بشناسیم

ریس جمهور آلمان در مراسم افطار بر بردباری اجتماعی تأکید کرد

ریس جمهور آلمان با شرکت در مراسم افطار نسبت به متهم کردن دسته جمعی مسلمانان هشدار داد. یک روز پیش از آن، یک مرد در امریکا با اعلام وفاداری به سازمان تروریستی «دولت اسلامی» ۴۹ تن را در یک کلوب شبانه به قتل رسانده بود. در سال گذشته بیش از یک میلیون آواره عمدتاً مسلمان با فرار از جنگ و فقر به آلمان رسیدند و این کشور تلاش هایش را برای ادغام مهاجران در جامعه افزایش داده است. بیشتر آوارگان از کشورهای خاورمیانه و آفریقا هستند.

این سرازیری آوارگان باعث افزایش کشیدگی‌ها در جامعه آلمان شده است. سرپناه‌های آلمان هدف حمله قرار گرفت و حزب ضد مهاجرت «بدیل برای آلمان» به یک نیروی سیاسی تبدیل شد که اسلام را ناسازگار با قانون اساسی می‌داند و خواهان ممنوعیت مناره و برقع در این کشور است.

گاوک، کشیش لوتری سابق از آلمان شرق پیشین در یک مراسم افطار در موابیت، یک ناحیه فقیرنشین در برلین اشتراک کرد. مهاجران بخش قابل توجهی از ساکنان این ناحیه را تشکیل می‌دهند.

گاوک طی سخنانی در این مراسم گفت: «در حالی که بدگمانی در هر دو طرف در حال گسترش است، ترغیب (مردم) به ملاقات با یکدیگر اهمیت ویژه‌ی پیدا می‌کند». به گفته رییس جمهور آلمان حملات اسلام گرایان در پاریس و بروکسل بسیاری از آلمانی‌ها را نگران کرده است. رییس جمهور آلمان گفت: «و برای برخی، ترس از دهشت افکنی اسلام گرایان با هراس از مسلمانان هم معنی شده است».

او نسبت به عمیق تر شدن اختلاف‌ها در جامعه آلمان هشدار داد و با تأکید از شهروندان این کشور خواست که با همسایگان مسلمانشان در فواصل منظم ملاقات کنند.

رییس جمهور آلمان گفت که تلاش‌ها برای ادغام (مهاجران) در آلمان موثر بوده و شمار رو به افزایش مسلمانان مخالفت‌شان را با تعبیر افراط گرایانه از قرآن اعلام می‌کنند.

رییس جمهور آلمان در ادامه گفت: «همه آن‌هایی که این افطار را امروز باهم جشن می‌گیرند، می‌توانند تأیید کنند که زندگی با یکدیگر ممکن است».

گاوک گفت: «برخی اوقات فقط ملاقات با یکدیگر است که می‌تواند جایگزین بحث‌های طولانی شود. به خصوص اگر این قانون طلایی را در نظر بگیریم که همه ادیان بزرگ از آن یاد می‌کنند: با دیگران همانگونه رفتار کن که می‌خواهی با خودت رفتار شود».

شاید برخی‌ها چنین تحلیلی را ساده‌لوحانه و بدور از حس وطن‌دوستی و آزاده‌گی بپندارند و خرده بگیرند که این پاکستان است که سر دشمنی و تخاصم و تجاوز را با افغانستان گرفته و هزاران شهروند بی‌گناه مان را کشته و ماشین قتل و کشتارش همچنان فعال است؛ اما باید اذعان کرد که زمینه‌ساز اصلی چنین حال و روزی سیاست‌های غلطی می‌باشد که سال‌هاست در پیش گرفته‌ایم.

رویکرد ما باید در تعاملات منطقه‌ی عوض شود. ما باید به سیاست‌های چهل پنجاه ساله مان تجدید نظر نماییم. راهی که در پنجاه سال نتیجه نداد و جغرافیای افغانستان را تبدیل به نگون‌بخت‌ترین جغرافیای جهان ساخت و اوراق تاریخ این کشور را خونین گردانید؛ حتماً در جاهایی اشکال دارد. ما نباید میدان رقابت‌های منطقه‌ی باشیم و قربان یک کشور سومی گردیم.

در هر تحلیلی، دشمنی و عناد کابل با اسلام‌آباد نه تنها که به سود ما نیست، بل در درازمدت افغانستان را بیشتر از پیش زمین‌گیر می‌کند. چنان‌چه در چهل سال اخیر پاکستان به همسایه شمالی‌اش فرصت قد بر افراشتن و ظهور نداده است. ما باید بهانه‌های پاکستان را رفع سازیم و حاکمیت ملی و جغرافیای سیاسی و تمامیت ارضی این کشور را به رسمیت بشناسیم. عصر موج‌سواری و دشمن‌تراشی‌ها به پایان رسیده است.

در این دو روز آن‌هایی که سال‌ها سپاه غیر رسمی پاکستان بوده‌اند و همچنان برای تحقق منافع اسلام‌آباد برضد مردم خویش سنگر گرفته‌اند و می‌جنگند هم شعار ضد پاکستانی سر دادند و از حاکمیت ملی، منافع ملی و غرور ملی سخن زدند. تفکر و رفتار و کردار بسیاری‌ها پاکستانیزه شده است، اما دم از غیرت افغانی و غرور و آزادگی می‌زنند.

کمیسیون شکایات انتخاباتی با ستایش از مجلس:

فرمان تقنینی رییس جمهور ناسازگار با مصالح کشور بود

محسنی می‌گوید که فرمان تقنینی ۴۵ روز پس از توشیح به مجلس رسیده، در حالی که برپایه ماده ۷۹ قانون اساسی، فرمان تقنینی باید بلافاصله پس از اولین جلسه شورای ملی تا ۳۰ روز به این شورا فرستاده شود که تأخیر ۱۵ روزه مشروعیت قانونی آن را از بین می‌برد.

سخن‌گوی کمیسیون شکایات‌های انتخاباتی از حکومت می‌خواهد که زمینه مناسب را برای اصلاحات انتخاباتی فراهم کرده و روند انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها را به تعویق نیاندازد.

کمیسیون شکایات‌های انتخاباتی در حالی از رد فرمان تقنینی رییس جمهور از سوی مجلس نماینده‌گان استقبال می‌کند که رییس جمهور غنی با نشر اعلامیه‌ی گفته است، تصویب‌نشدن فرمان تقنینی‌اش از سوی مجلس یک عقب‌گرد در زمینه عملی‌سازی اصلاحات انتخاباتی است.

رییس جمهور گفته است، حکومت و مردم توقع داشتند که مجلس در صورت مخالفت با مواد این فرمان، تعدیلات مورد نظرش را پیشنهاد کرده و پس از آن به تصویب فرمان پردازد. با این حال، او تأکید کرده است که حکومت تمامی تلاش‌ها را برای برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها انجام خواهد داد.

شده باشند. به گفته محسنی، اعضای مجلس به این مسأله آگاه بوده و به همین دلیل فرمان را رد کردند. او می‌گوید که مجلس با این اقدام مانع تقسیم کمیسیون‌های انتخاباتی شده و مجلس سنا نیز باید مطابق به مصلحت کلان مردم در مورد این فرمان تقنینی تصمیم بگیرد.

محسنی می‌افزاید که فرمان تقنینی رییس جمهور با مصالح کشور سازگار نبوده و جواز قانونی نداشت. به باور او، هر گونه تعدیل در قوانین انتخاباتی باید با پیشنهاد کمیسیون‌های انتخاباتی و تصویب مجلس نماینده‌گان صورت بگیرد.

کمیسیون شکایات‌های انتخاباتی از رد فرمان تقنینی رییس جمهور در مورد ساختار، وظایف و صلاحیت‌های نهادهای انتخاباتی از سوی مجلس نماینده‌گان ستایش کرد.

این فرمان روز دوشنبه با اکثریت آرا از سوی مجلس نماینده‌گان رد شد.

نادر محسنی، سخن‌گوی کمیسیون شکایات‌های انتخاباتی روز سه‌شنبه در یک نشست خبری در کابل با استقبال از رد فرمان تقنینی رییس جمهور از سوی مجلس گفت، آوردن تغییرات در کمیسیون شکایات‌های انتخاباتی تا پیش از ۶ سال مغایر قانون است، مگر این که اعضای آن جرمی را مرتکب